

[Indenrigsministeren.]

det europæiske Pengemarked skete, med Englands Forladen af Guld, vilde have spurgt det ærede Medlem Hr. Krag, om han troede, der var Udsigt til en betydelig Nedgang i Rentefoden i en nærmere Fremtid, maaske endogsaa Udsigt til Mulighed for Konvertering af 4½ pCt.s Obligationer her i Landet, vilde det ærede Medlem have udtalt sig med lige saa stor Sikkerhed som i Dag, at en saadan Mulighed forelaa virkelig ikke, og at det vilde være Galmandsværk at tænke derpaa. Kort sagt, det, jeg mener med disse Udtalelser, er, at med Hensyn til de kommende Aars Udvikling paa Penge- og Rentemarkedet ved det ærede Medlem saavel som jeg overmaade lidt. Vi ved saa forfærdelig lidt derom, fordi ingen af os kan spaa om de økonomiske og politiske Bevægelser, der er Baggrunden for Pengemarkedets Stilling. Vi lever i en Tid, hvor økonomiske Forandringer kan medføre det uventede paa en Række Omraader, og for Pengemarkedets og Rentemarkedes Stilling gælder det i særlig Grad, at den Tid, vi lever i, kan hastigt skifte, og at de Muligheder, der til enhver Tid maatte være for at følge med Vinden, naar den drejer, om jeg saa maa sige, altid bør søges udnyttet mest muligt.

Jeg skal med Henblik paa det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Hasle, sige, at jeg maa mene, det er overflødig, naar det Forslag, jeg her har stillet, gennemføres, og jeg i Henhold til § 3 indtil videre ophæver Konverteringsafgiften.

Krag: Den højtærede Minister har ganske Ret, naar han siger, at hvis jeg i Efteraaret 1931 var blevet spurgt, om jeg antog, at den nærmere Fremtid vilde frembyde saadanne Forhold paa Rentemarkedet, at Konvertering derigennem muliggjordes, vilde jeg sandsynligvis have svaret, at jeg øjnede ikke nogen Udsigt dertil. Det vilde jo have været det rigtige, ligesom det, jeg siger i Dag, ganske utvivlsomt desværre ogsaa vil vise sig at være rigtigt; thi de Konverteringsbestræbelser, der udfoldedes, var jo ikke foranlediget ved en almindelig lav Rentefod, men derimod ved det økonomiske Tryk, som Debitorerne var kommet ud for, og den Folkestemning, der som Følge deraf rejstes. Konverteringsforsøget maatte mislykkes og mislykkedes ikke mindst, fordi det ikke bundede i finansielle Forhold, der aabnede Mulighed for en naturlig Gennemførelse, men i Virkeligheden var et Kunstprodukt. Jeg skulde blive overordentlig glad, hvis min Formodning med Hensyn til

Pengeprisen i den kommende Tid skulde vise sig at være urigtig, men den højtærede Minister nærer, det føler jeg mig overbevist om, saa lidt som jeg nogen synderlig Forventning om, at dette vil blive Tilfældet.

Den højtærede Minister har nu oplyst, at han agter at ophæve Bestemmelsen om, at Legater og Stiftelser, Overformynderiet o. s. v. kun maa udlaane deres Midler til 4 pCt., lige som den højtærede Minister ogsaa agter at ophæve Konverteringsafgiften, og saa er det jo til syvende og sidst en ret formel Sag, om Ministeren for sig paa disse to Punkter reserverer Beføjelsen til at gennemføre disse Bestemmelser, eller han ikke gør det. Det lægger jeg ikke overordentlig megen Vægt paa under Hensyn til de saglige Omstændigheder, som knytter sig til disse Spørgsmaal, og jeg kan derfor takke Ministeren for, at han har svaret klart paa det.

Derimod maa jeg meget beklage den Stilling, som Ministeren har indtaget med Hensyn til Lovforslagets § 1. Jeg er fuldkommen klar over, at Ministeren har Ret til at genaabne de Serier, som er lukket, i Henhold til December-Loven 1933 om Konvertering, og jeg har derfor ogsaa forstaaet Lovforslaget ganske rigtigt, naar jeg har udtalt, at det, den højtærede Minister søger Bemyndigelse til, er dette atter at lukke, men jeg spørger den højtærede Minister: Er det dog ikke en ganske besynderlig Ting, at den højtærede Minister søger Bemyndigelse til at lukke visse Serier, som er lukkede, og som den højtærede Minister ikke har til Hensigt at genaabne foreløbig? Er det dog ikke ganske besynderligt at ulejlige Rigsdagen med sligt?

Den højtærede Minister har fremført Grunde for denne besynderlige Lovgivningsform under Henviisning til, hvad Konsekvensen med Hensyn til 4½ pCt.s Seriers Aabning vil kunne blive, saafremt den almindelige Kreditforeningslov gennemføres, og det er jo muligt, at det kan nødvendig-gøre — det kan vi nærmere overveje — Lukning af 4½ pCt.s Serier efter den gamle Ordning i de forskellige Kreditforeninger, men saa er det ganske naturligt at indføre i den almindelige Kreditforeningslovgivning Bestemmelser, som bemyndiger Ministeren til at lukke saadanne Serier, og saa at genaabne dem under den gamle Form, indtil vi faar Kreditforeningsloven i den forelagte eller i eventuel ændret Skikkelse gennemført. Nu siger Ministeren: Ja, men han har haft mange Henvendelser fra Folk, som har været betænkelige ved at genaabne disse Serier. Ja, hvad der kan være Begrundelsen for denne Betænkelig-